

forhenværende Finansminister Brandes, Statsminister Zahle, Indenrigsminister Rode, Forsvarsminister Munch eller Arbejdsminister Stauning havde tjent Millionbeløb ved Spekulation i et Konsortium sammen med Hr. Glückstadt i en Virksomhed, de selv var ansat i eller knyttet til? Nej, det vilde jeg ikke have kaldt Komedie, men det var heller ikke noget lignende, jeg kaldte Komedie for det ærede Medlems Vedkommende. Det, jeg kaldte Komedie, var, at det ærede Medlem i sit Blad rettede ikke een Gang, men to Gange en Anklage og kritiserede ud fra denne Anklage, som han mente var berettiget, Udenrigsministeren Dag efter Dag. Han afæskede Udenrigsministeren et Svar, og dette Svar gik ud paa klar og utvetydig Benægtelse af, at han havde gjort det, det ærede Medlem beskyldte ham for. Derefter beskyldte det ærede Medlem Udenrigsministeren for, at han talte Usandhed. Derefter anmodede det ærede Medlem Statsministeren om at foretage en Undersøgelse netop af dette Forhold. Derefter anmodede han Justitsministeren om at foranledige en saadan Undersøgelse og henvendte sig med sine Bevisligheder der. Da det saa var i Orden og han vidste, at han fik en Undersøgelse iværksat, og da Dommen var faldet, løb det ærede Medlem bort fra det hele over til noget helt andet. Det var det, jeg kaldte en Komedie eller rettere sagt en Tragedie. Jeg synes, det er sørgeligt at se, at en Mand, der har en saa fremtrædende Stilling i den danske Rigsdag, indlader sig paa den Ting; og det fastholder jeg, at det var en Komedie eller Tragedie, eller hvad man nu vil. Jeg vil tilføje, at jeg finder end yderligere, at den Rolle, det ærede Medlem spillede i denne Tragedie, var en ynkelig Rolle.

Jeg mener nu at have besvaret disse Spørgsmaal, og der er et gammelt Ord, der siger: der skal noget for noget, naar Ven-skab skal holdes. Jeg vil derfor gerne stille et eneste bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og bede ham om at besvare det fra denne Plads, og det lyder saaledes: Hvis en Venstreredaktør og Rigsdagsmand havde fremsat en ærerørig Beskyldning mod forhenværende Arbejdsminister Stauning, som efter Undersøgelsen viste sig at være usand, vilde da

det ærede Medlem anse nævnte Venstre-mand for en Hædersmand, selv om han bagefter vilde fragaa, at han havde fremsat Beskyldningen? Vil det ærede Medlem til Gengæld for min Besvarelse af de 3 Spørgsmaal svare mig paa dette ene?

Borgbjerg: Det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen rettede til mig, har jeg ganske vist endnu ikke faaet skriftligt formuleret. Jeg kunde altsaa have taget Anstand for nøjere at studere det og forberede Svaret, men jeg tror, jeg hørte det rigtigt, og jeg besvarer det med et ubetinget Nej. (Knud Kristensen foreviser Taleren et Papir). Ja, jeg har allerede besvaret det, men jeg kan godt læse det en Gang til. Men hvad det ærede Medlems Besvarelse af mine 3 Spørgsmaal angaar, maa jeg rigtignok mene, at den var med et mildt Ord meget uklar. Det var ikke ja eller nej, saaledes som jeg svarede.

Paa det første Spørgsmaal svarede det ærede Medlem, at han i al Almindelighed ikke vilde anse et saadant Forhold for moralsk tilladeligt, men der kunde gives Tilfælde, og saa kom der en lang, teoretisk, næsten subtil Udvikling af Forholdet mellem Handelsværdi og Brugsværdi og indre Værdi. Jeg skal ganske lade dem ligge, alle disse Spidsfindigheder. De vedrører slet ikke det konkrete Tilfælde, paa Grundlag af hvilket jeg stillede mine Spørgsmaal. Her var der ikke Tale om, hvorvidt Værdien er af den ene eller den anden Art. Handelsværdien eller Brugsværdien berørte slet ikke dette Spørgsmaal. Jeg har spurgt om, hvorvidt man har Lov til at sælge en Ting for langt over dens virkelige Værdi.

Det andet Spørgsmaal, om en Direktør med en stor Gage og høj Tantième o. s. v. maatte spekulere i sit eget Selskabs Aktier, besvarede — det vil sige besvarede i Gaaseøjne — det ærede Medlem med den omgaaende Bemærkning, at enten Tantièmen var høj eller lav, maatte denne Spekulation bedømmes ud fra det enkelte Tilfælde. Jeg fremhævede en Direktør med en meget høj Gage og svimlende Tantième i den Sammenhæng, at jeg vidste, at saadanne Mennesker netop lønnedes meget højt og fik en svimlende Tantième, for at de kunde være uafhængige af enhver Fristelse. Selvfølgelig er Spørgsmaalet om, hvorvidt Hand-